

[Mølgaard]

Et flertal i retsforbundets gruppe betragter imidlertid forslaget som dårligt, idet vi ikke kan tro, at forslagens gennemførelse reelt vil indebære øget forsyningssikkerhed. Havde dette været tilfældet, så ville forslaget bidrage til opfyldelse af en målsætning, som vi i retsforbundet lægger overordentlig stor vægt på. Men lad os lige holde fast ved, at problemer med forsyningssikkerhed er og bliver isolerede krisetidspænomener. Under en eventuel global energiforsyningskrise, opstået på et vilkårligt grundlag, vil alle lande af simpel selvopholdelsesdrift søge at hytte sig selv for at overleve. Dansk medejerskab i udenlandske kraftværker i sådanne situationer kan godt blive fuldstændig uden betydning for, hvor elektriciteten strømmer hen. Det kan meget vel tænkes aldeles uafhængigt af, om der er tale om socialistisk, konservativt eller liberalt ledede stater, for i krisesituationer lægger man sådanne ledelsesprincipper og politiske principper til side. Det er nøjagtig som i historien om mandskabet i redningsbåden, som uafhængigt af, om de var VSere, venstrefolk, Gentoftekonserverne eller hvad som helst andet, gemte den indbyrdes strid, så længe de var ude på det dybe vand, og i fællig koncentrerede sig om at ro i land. Når stranden var nået, kunne uenigheden få lov til at udfolde sig. I en krisesituation vil alle lande hytte deres interesser.

Vi risikerer altså, hvis danske elforbrugere tvangsindlægges til at være med til at bygge kraftværker i udlandet, at dette udland i en krisesituation bogstaveligt taget tager strøm på os. Altså får vi skærpet forsyningskrise i Danmark, men giver nok lidt ekstra varme til dette udland ved at gennemføre dette lovforslag, som jo uvægerlig, hvis det bruges, vil indebære mindre kraftværkskapacitet opført her i landet end ellers. Med andre ord: vi får øget forsyningsusikkerhed fremfor forsyningssikkerhed, som forslaget angiver at skulle tilsigte.

Er denne målsætning alvorligt ment, må jeg tillade mig at bede forslagsstillerne og andre om at overveje dette forhold overordentlig nøje og i konsekvens deraf tage forslaget tilbage.

Nu har der jo i dag blandt ordførerne været delte meninger om, hvorvidt dette lovforslag skal berede vejen for opførelse af a-kraftværker, om det er et såkaldt salamitaktisk forslag, der skive for skive skal få os

bragt frem til a-kraftværker her i landet. Man kan godt forestille sig taktikken komme til udfoldelse, for har vi først investeret i a-kraft i udlandet, bør vi vel anstændigvis også acceptere den herhjemme. Om denne taktik er en væsentlig drivkraft for forslagsstillerne, finder jeg det uinteressant her at føre en diskussion om, men lad mig for alle tilfældes skyld sige, at spørgsmålet om a-kraft eller ej bør afgøres på et regulært grundlag. Afgørelsen herom bør ikke træffes som resultat af en snedig taktisk manøvre gennemført via et tilsyneladende uskyldigt udseende lovforslag, hvis resultat i øvrigt vil være det stik modsatte af, hvad man angiver vedrørende forsyningssikkerheden.

Niels Anker Kofoed (V):

Jeg ved ikke, om dette lovforslag er overflødigt, men jeg har i hvert fald på fornemmelsen, at forslaget er fremsat, fordi regeringen går og tror, at den kan forbyde Elsam at investere i et kernekraftværk i udlandet. Jeg tror ikke, regeringen har juridisk baggrund for at gøre det, for den danske regering har i 1973 underskrevet Euratomtraktaten, og dér står i artikel 97:

»Ingen i nationaliteten begrundet restriktion kan gøres gældende over for nogen offentligtretlig eller privatretlig juridisk eller fysisk person, som hører under en medlemsstats jurisdiktion, og som ønsker at deltage i opførelsen af atomanlæg af videnskabelig eller industriel karakter inden for Fællesskabet.«

Artikel 97 siger klart, at den danske regering har intet lovgrundlag, selv om man henholder sig til elforsyningsloven, som er lavet i 1974. Den elforsyningslov kan ikke forhindre et elkraftselskab i at deltage i en investering i et kraftværk i udlandet.

Derfor vil jeg spørge ministeren: ville ministeren forhindre – eller ikke give tilladelse til – et anlæg, hvis det havde været et konventionelt kraftværk, man havde lavet, f. eks. i Brokdorf? Ville regeringen så være sindet at sige nej til det?

Elforsyningslovens fornemste opgave var, at man skulle forhindre, at der blev lavet overinvesteringer, således at forbrugerne forsyningsmæssigt og på anden måde kunne få den billigste strøm. Det var formålet med elforsyningsloven. Regeringen kan ikke hol-